

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor dopravy

Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Č. j.: JMK 69837/2019

Sp. zn.: S-JMK 63222/2019/OD/Zo

Brno 16. 05. 2019

Vypraveno dne: 20.5.2019
Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne: 20.5.2019
v Brně dne: 23.5.2019

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy (dále též jen „KrÚ JmK, OD“) rozhodl na podkladě stížnosti (dále též jen „žadatel“ nebo „stěžovatel“), zastoupeného na základě plné moci ze dne 24. 01. 2019 Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha (dále jen „zmocněnec“), ze dne 15. 04. 2019 ve věci žádosti o informace vedené u Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále též „povinný subjekt“), pod sp. zn.: ODSČ-23507/19-DUJ/106 ze dne 30. 03. 2019,

t a k t o:

Výše úhrady, stanovená povinným subjektem ve smyslu § 17 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), **v celkové výši 100.800 Kč** v souvislosti s vyřízením žádosti stěžovatele vedené povinným subjektem pod sp. zn.: ODSČ-23507/19-DUJ/106 ze dne 30. 03. 2019 o poskytnutí informací dle InfZ **se** ve smyslu ust. § 16a odst. 7 písm. a) InfZ **potvrzuje**.

Odůvodnění

KrÚ JmK, OD (dále také „nadřízený orgán“), předložil povinný subjekt spolu s příslušným spisovým materiálem stížnost žadatele proti oznámení o úhradě nákladů za poskytnutí informací podanou ve věci jeho žádosti o informace.

Žádosti, jež byla zaslána do datové schránky povinného subjektu dne 30. 03. 2019 a kterou povinný subjekt vede pod ve výroku uvedenou spisovou značkou požádal žadatel Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností o poskytnutí následujících informací (citace):

Jaká byla průměrná výše blokové pokuty (příkazu na místě) uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona v období od 01. 01. 2018 do 31. 03. 2018?

Dne 12. 04. 2019, tj. v zákonné lhůtě pro poskytnutí informace, pak povinný subjekt vydal a tentýž den i vypravil Oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací č. j. ODSČ-23507/19-5 (dále jen „Oznámení“). V něm odkázal na ustanovení § 17 odst. 3 InfZ, sazebník úhrad a na další ustanovení relevantních právních předpisů, přičemž uvedl, že jelikož povinnému subjektu nic neukládá, aby evidoval žadatelem požadované statistické údaje (a nemůže tedy požadovanou informaci vygenerovat podle konkrétních parametrů), existují tyto pouze v analogové podobě a pro zpracování žádosti tak bylo nutné požadované informace mechanicky dohledat (vyhledat spis ve spisovně, připravit jej k zapůjčení, vykázat zápůjčku, vstoupit do

spisu a prohledat jej za účelem zjištění způsobu vyřízení věci a vytvořit a zpracovat statistický výkaz), přičemž požadované informace bylo nutné získat z celkem 2877 správních spisů. Z oznámení dále vyplývá, že bude nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání za účelem prověření skupiny těchto všech spisů, a proto povinný subjekt přistoupil z důvodu transparentnosti a přiměřenosti s ohledem na velké množství spisů k stanovení vzorku 100 spisů, z kterých informace vyhledal a poté vyvodil konečnou výši nákladů za celé vyhledávání (tj. na základě vzorku dopočítal). Povinný subjekt je přitom o přiměřenosti takového postupu přesvědčen. Z oznámení je dále patrné, že povinný subjekt monitoroval provedené úkony na vyčleněném vzorku (tj. dohledání, vyzvednutí spisu, příprava k zapůjčení, vykázání zápůjčky spisu, vstup do spisu, zápis údajů do statistického archu, vytvoření konečného výsledku), vyčíslil celkový čas na zpracování informací z tohoto vzorku, z toho vypočetl průměrnou dobu pro zpracování jednoho konkrétního spisu a tuto průměrnou hodnotu pak použil pro výpočet celkové doby pro získání požadovaných údajů (a tedy zpracování žádosti) ze všech relevantních spisů (přičemž tato hodnota byla vzhledem k cenám uvedeným v sazebníku úhrad zaokrouhlena na celé hodiny. Povinný subjekt tedy došel k závěru, že výsledná výše úhrady za poskytnutí informací činí 100.800 Kč, přičemž v souladu s § 17 odst. 5 InfZ je uhrazení této částky podmínkou pro poskytnutí požadovaných informací. Závěrem povinný subjekt poučil žadatele o způsobu úhrady vypočtené částky, o následcích jejího případného neuhrazení a poučil jej o možnosti podat proti tomuto Oznámení stížnost dle § 16a InfZ.

Součástí Oznámení byla taktéž tabulka „Časový vzorek – množina 100 spisů“, kde povinný subjekt podrobněji rozepsal jednotlivé časové dotace na konkrétní části provázející zpracování požadovaných informací a způsob výpočtu celkové výše požadované úhrady (přičemž v Oznámení na tuto tabulku taktéž výslovně odkázal). Z ní vyplývá, že dohledání vzorku 100 spisů ve spisovně (tj. dohledání, vyzvednutí spisu, příprava k zapůjčení, vykázání zápůjčky) zabralo povinnému subjektu celkem 400 minut, tj. průměrně 4 minuty na jeden spis, a že dohledání potřebných údajů z těchto 100 spisů (vstup do spisu, zápis údajů, atd.) zabralo povinnému subjektu celkem 600 minut, tj. průměrně 4 minuty na jeden spis. Celkově tedy povinný subjekt zpracovával požadované statistické údaje ze vzorku 100 spisů celkem 1000 minut, tedy průměrně 10 minut na jeden spis. Z tabulky tedy vyplývá, že za celkového objemu 2877 relevantních spisů by při zjištěné průměrné době 10 minut na spis zabralo povinnému vyhledat a zpracovat požadované informace celkem 28770 minut, tj. 479,50 hodin (zaokrouhleno 480), což při sazbě 210,- Kč za každou i započatou hodinu (proto řečené zaokrouhlení) dle sazebníku povinného subjektu činí celkem 100.800 Kč.

Toto Oznámení bylo žadateli doručeno do jeho datové schránky dne 14. 04. 2019 (vypraveno bylo již 12. 04. 2019). V reakci na něj podal žadatel dne 17. 04. 2019 prostřednictvím svého zmocněnce včas ve lhůtě dle § 16a odst. 3 písm. a) InfZ stížnost, v které s výší úhrady nesouhlasí. Součástí této stížnosti byla také plná moc ze dne 24. 01. 2019.

Žadatel ve své stížnosti uvedl, že dle něj volí povinný subjekt příliš složitý postup. Má za to, že k tomu, aby úředník otevřel spis a zjistil, zda věc byla vyřízena uložením blokové pokuty, není třeba deseti minut. Namítá, že ve smyslu § 12 odst. 7 vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby je součástí vyřízeního spisu též záznam o jeho vyřízení, a tedy není nutné spis procházet celý, ale postačí se podívat na dokument představující poslední stranu spisu, na němž je uvedeno, jak byl spis vyřízen. Stěžovateli je prý navíc známo, že informací o způsobu vyřízení spisu umísťuje povinný subjekt již na přebal spisu a není tedy třeba spis vůbec otvírat. Namítá, že není ani třeba vyhledávat spis ve spisovně, když povinný subjekt má v úmyslu procházet všechny spisy, a tedy není třeba je vyhledávat. Taktéž není třeba připravovat spisy k zapůjčení či vykazovat zápůjčku, neboť tento postup dle stěžovatele právní předpis nevyžaduje. Nic dle stěžovatele nebrání oprávněné úřední osoby, aby ve spisovně prošla jednotlivé spisy za podstatně menšího časového nákladu. Stěžovatel taktéž namítá, že se jeho dotaz týká přestupků, s nimiž je spojeno jisté zaznamenávání bodového hodnocení, a tedy i zaslání „oznámení o uložení pokuty příkazem na místě“, tj. postačí projít

pouze tato příslušná oznámení z požadovaného časového období. Požadovaná výše úhrady je tedy dle žadatele nezákonná. Navrhuje, aby nadřízený orgán dle § 16a odst. 7 písm. c) InfZ výši úhrady buď snížil, nebo rozhodnutí povinného subjektu o stanovené výši úhrady zrušil.

Jde tedy dle obsahu podání (§ 37 odst. 1 správního řádu) o stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, podle níž stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, nesouhlasí s výší úhrady sdělené dle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytnutím informací.

Dle ust. § 17 odst. 1 jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Dle ust. § 17 odst. 3 bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.

Z výše uvedeného platí, že požaduje-li správní orgán úhradu v souvislosti s poskytnutím informace, musí tuto částku náležitě odůvodnit, tj. musí v příslušném oznámení uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. To sice nelze ztotožňovat s podrobnou kalkulací příslušné částky, přesto z oznámení nesmí vznikat pochybnosti o tom, že náhrada, kterou požaduje, je skutečně oprávněná a přiměřená. Požaduje-li pak povinný subjekt úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, musí být z jeho odůvodnění zřejmé, že takové vyhledávání skutečně proběhlo (případně že proběhla jeho kvantifikovatelná část, z které povinný subjekt výsledné náklady náležitě a racionálně odhadl a dopočítal), v čem spočívalo a že skutečně šlo o mimořádné vyhledávání informací a nikoliv běžnou činnost povinného subjektu. Přestože takové odůvodnění může být i poměrně stručné, nevzbuzuje-li žádné pochybnosti o své pravdivosti a oprávněnosti, nemůže být stručné natolik, že z něj nutnost mimořádně rozsáhlého vyhledávání nelze zjistit. Taktéž platí, že povinný subjekt nemůže požadovat úhradu za provedené úkony, jejichž provedení bylo zřejmě nedůvodné, nadbytečné, nehospodárné atd., resp. úkony, jejichž úhradu lze pouze stěží přičítat samotnému žadateli. Takovou úhradou může být například úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace, je-li mimořádný rozsah vyhledání důsledkem očividné nesystémovosti archivace povinného subjektu, případně pokud například pokud povinný subjekt informace uchovává v podobě či způsobem, který zjevně nedůvodně a nepřiměřeně ztěžuje poskytnutí takovéto informace.

Nadřízený orgán se v řízení o stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ zabývá zejména zkoumáním, zda oznámení povinného subjektu splňuje zákonné požadavky ve smyslu výše citovaného § 17 odst. 3 InfZ, tj. zda oznámení obsahovalo uvedení výše požadované úhrady, vyličení skutečností, na základě kterých byla výše úhrady vyčíslena a jakým způsobem byla vyčíslena a také zda byl žadatel náležitě poučen.

Co se formálních náležitostí Oznámení týče, je předně třeba konstatovat, že žadatel byl náležitě poučen o možnosti podat stížnost dle § 16a InfZ, v jaké lhůtě lze stížnost podat a od kterého dne se lhůta počítá. Nadřízený orgán sice zjistil, že v rozporu s ustanovení § 17 odst. 3 InfZ nebylo v poučení vedle již řečeného uvedeno, který nadřízený orgán o stížnosti rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává, avšak vzhledem k tomu, že nejsou pochybnosti o včasnosti podané stížnosti (Oznámení bylo doručeno 14. 04. 2019 a stížnost byla zaslána do datové schránky povinného subjektu 17. 04. 2019), nedošlo ani

k podání stížnosti u nesprávného správního orgánu (stížnost byla zaslána do datové schránky povinného subjektu), stížnost byla spolu se spisovým materiálem postoupena náležitěmu nadřízenému orgánu a ani jinak tento krajně formální nedostatek stěžovateli neuškodil (zjevně bylo zachováno jeho právo náležitě se bránit proti postupu orgánu I. stupně, nadto vedle poučení, kterého se mu řádně dostalo, tj. že může podat stížnost a v jaké lhůtě, jde o nedostatek spíše nepodstatný), má nadřízený orgán za to, že toto formální pochybení není nijak znatelně podstatné a nepředstavuje samo o sobě nesplnění oznamovací povinnosti dle § 17 odst. 3 InfZ, a tedy případně ztrátu nároku na úhradu nákladů ve smyslu § 17 odst. 4 InfZ. Opačný závěr by byl dle nadřízeného orgánu nemístně formalistický a nadto očividně nepřiměřený výši nákladů, které dle Oznámení povinnému subjektu vznikly, případně vzniknou, v souvislosti s vyřízením žádosti stěžovatele, je-li Oznámení jinak v pořádku (viz níže) a stěžovatel byl i poučen v podstatné míře o možnosti podat stížnost (tj. na povinnost poučit stěžovatele povinný subjekt zcela nerezignoval případně nevyvolal spory o tom, jak a v jaké lhůtě se proti Oznámení bránit a zásadní informace mu byly sděleny) a této možnosti plnohodnotně využil. Lze také dodat, že stěžovatel nedostatky poučení či jejich důsledky nijak netvrdí. Nadřízený orgán tedy k této věci uzavírá, že stěžovatel byl dostatečně poučen a případně nedostatky poučení nedosahují takové intenzity, aby měly vliv na nárok povinného subjektu na případnou úhradu nákladů.

Nadřízený orgán se dále zabýval samotným obsahem Oznámení a odůvodněním požadovaných nákladů. Předně je třeba říci, že z Oznámení dostatečně vyplývá, na základě jakého ustanovení bylo Oznámení žadateli zasláno, že ke zpracování žádosti stěžovatele bylo nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání, proč bylo toto mimořádně rozsáhlé vyhledávání dle povinného subjektu třeba provést, jaké úkony toto vyhledávání obnášelo, jakou částku povinný subjekt vypočetl za toto vyhledávání a jak ji vypočetl, a že tuto úhradu bude po žadateli požadovat, má-li mu být informace poskytnuta. Jsou zde taktéž uvedeny informace nutné k provedení platby vypočtené úhrady a součástí Oznámení je i příloha obsahující podrobnější výpočet délky mimořádně rozsáhlého vyhledávání a souvisejících nákladů. Po této stránce je tedy stížností napadené Oznámení přezkoumatelné, přičemž opět je na místě podotknout, že ani stěžovatel nenamítá nepřezkoumatelnost, nesrozumitelnost či jinou obdobnou vadu Oznámení.

Co se pak samotného odůvodnění týče, vyplývá z obsahu odůvodnění předně, že žádá-li stěžovatel po povinném subjektu poskytnutí informace spočívající v průměrné výši blokove pokuty (resp. výši pokuty uložené příkazem na místě) uložené za konkrétní stěžovatelem vymezený druh přestupku za stěžovatelem vymezené časové období, požaduje poskytnutí statistického údaje, který povinný subjekt nemá povinnost evidovat. Obdobně povinný subjekt ani nedisponuje prostředky, jak požadovanou informaci dle vymezených parametrů vygenerovat a tyto existují pouze v analogické formě, tedy fyzicky (a nikoliv například digitálně). Ani nadřízenému orgánu není známo jakékoliv právní ustanovení, které by povinnému subjektu ukládalo povinnost shromažďovat stěžovatelem požadované informace ve formě, v jaké požaduje, případně způsobem umožňujícím jejich snadné nalezení pro potřeby vytvoření obdobného statistického údaje. Tvrdí-li tedy povinný subjekt, že informacemi v požadované formě nedisponuje, a že tyto informace, resp. údaje potřebné k jejich zjištění (tedy jednotlivé výše blokových pokut odpovídajících žádosti, z nichž by povinný subjekt vypočetl jejich průměrnou výši za dané období), bylo třeba nejprve mechanicky shromáždit a vyhledat (a to tak, že povinný subjekt informaci vyhledával v jednotlivých odpovídajících spisech), nadřízený orgán o tomto tvrzení nemá důvod pochybovat. Z Oznámení taktéž vyplývá, že správních spisů, které odpovídaly v žádosti určenému časovému období a mohly obsahovat údaje potřebné pro zpracování žádosti (tj. je bylo třeba prohledat) je celkem 2877. I toto odůvodnění má nadřízený orgán za dostačující, neboť považuje za zcela běžné a pochopitelné (i s ohledem na jeho vlastní úřední činnost), že správní orgán eviduje jednotlivé spisy způsobem, který sice umožňuje jejich hrubé rozřídění bez bližšího nahlédnutí do nich, avšak nikoliv jednoznačně určení, že v dané věci došlo k ukončení řízení konkrétně uložením pokuty v blokovém řízení (případně příkazem na místě) či dokonce že se v dané věci jednalo konkrétně o žadatelem vymezený druh přestupku (tj. přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního

zákona). Musí-li tedy povinný subjekt k získání požadovaných informací prostudovat hrubě určený větší okruh spisů (2877), které musel nejprve vyhledat ve spisovně, aby zjistil, zda tyto obsahují údaje klíčové pro zpracování žádosti o informace (a tyto posléze případně zpracovat), považuje nadřízený orgán tento postup za přiměřený, případný a nezbytný a náklady vzniklé tímto postupem má za zcela oprávněné.

Vyhledávání informací je taková činnost povinného subjektu, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění a případně zpracování požadovaných informací, přičemž o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací (spolu s případným navazujícím zpracováním) pro povinný subjekt představuje v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy vyhledání informací nelze v daném případě považovat za běžnou součást obvyklé agendy povinného subjektu, která jej nijak zvlášť nezatežuje. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se tedy bude jednat zejména, je-li požadováno poskytnutí velkého množství informací, může však jít také o vyhledávání jediné konkrétní informace, kdy s ohledem na objektivní okolnosti bude jejich vyhledání a poskytnutí vyžadovat mimořádně rozsáhlou vyhledávací aktivitu (tj. případně i zpracování těchto informací). O mimořádně rozsáhlé vyhledávání pak může jít i v případě, kdy samotné vyhledání informace (například nalezení v databázi systému) bude relativně snadné, avšak navazující zpracování bude vyžadovat značnou práci ze strany povinného subjektu.

Z výše uvedeného je přitom dostatečně zřejmé, že v daném případě o mimořádně rozsáhlé vyhledávání jde, musí-li povinný subjekt vyhledat a prostudovat výše uvedené vysoké množství správních spisů, aby z nich zjistil podstatné informace a ty mohl následně zpracovat.

S tvrzením žadatele, že vlastně nebylo třeba vyhledávat spis, když povinný subjekt vychází z toho, že bude procházet všechny spisy, se pak nadřízený orgán neztotožnil. Byť povinný subjekt očividně vyhledával v jisté hrubě určené množině spisů, v nichž musel nejprve najít ty, které obsahují nezbytné údaje, nemá nadřízený orgán pochyb, že tato množina není množinou všech spisů, které má povinný subjekt uložené ve své spisovně. V první řadě je třeba poukázat na prostý fakt, že již samotné prvotní vyřídění spisů, jež se týkají žadatelem určeného období (tj. mezi 01. 01. 2018 a 31. 03. 2018) s sebou nese „vyhledávání“ těchto spisů ve spisovně povinného subjektu, která obsahuje i celou řadu spisů za jiné než vymezené období. I z tohoto výčtu pak povinný subjekt mohl vyloučit (a tedy v něm opět vyhledával) spisy, které zřejmě požadované údaje obsahovat nemohou (kupříkladu řízení o žádosti dle InfZ, kdy již ze spisových značek, které povinný subjekt užívá, vyplývá, že se daný spis týká právě vyřízení takové žádosti, a ne například právě přestupkového řízení). Lze tedy uzavřít, že souhrn spisů, které povinný subjekt musel prohledat, očividně nepředstavuje všechny spisy, které má povinný subjekt ve spisovně uloženy, a tvrdí-li tedy povinný subjekt, že tyto bylo třeba vyhledat, nemá o tom nadřízený orgán pochybnosti. Ostatně je na místě upozornit, že je zcela pochopitelné, že požaduje-li žadatel poskytnutí obdobné statistické informace po takovém správním orgánu jako je Magistrát města Brna, tj. správním orgánu vyřizujícím značně rozsáhlou související agendu, že údaje potřebné pro vyřízení takovéto žádosti bude třeba vyhledávat napříč úměrně rozsáhlému množství správních spisů.

Povinný subjekt blíže vymezil, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání spočívalo v dohledání spisu, jeho vyzvednutí, přípravě k zapůjčení, vykázání zápůjčky spisu, vstupu do spisu, zápisu údajů do příslušného statistického archu a vytvoření konečného výsledku. Toto vyplývá i z přiložené tabulky, kde jsou tyto úkony rozděleny na dvě části (dohledání ve spisovně a dohledání potřebných údajů ze spisů). Nadřízený orgán přitom nemá důvod pochybovat o potřebnosti a případnosti v Oznámení popsanych úkonů.

Stěžovatel ve své stížnosti jednotlivé úkony zpochybnil, když namítl, že nebylo zapotřebí připravovat spis k zapůjčení, ani vykazovat zápůjčku ověřené úřední osobě, neboť právní předpis takový postup nevyžaduje. S tímto tvrzením se však nadřízený orgán neztotožnil, když z ustanovení § 19 odst. 4 vyhlášky

č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, na niž ostatně odkazuje sám stěžovatel výše ve své stížnosti, vyplývá, že spisovna vede evidenci o zapůjčování a nahlížení do dokumentů a spisů, a tedy je zcela důvodné, že v souvislosti s řádným vedením takové evidence je nutné dodržet příslušný postup k zajištění řádného přístupu k uloženým spisům, tj. například připravovat spis k zapůjčení či vykazovat zápůjčku. Nadřízený orgán má ostatně za to, že již ze skutečnosti, že jde v daném případě o správní spisy související s přestupkovým řízením, vyplývá, že jde o spisy, s nimiž musí správní orgán zacházet značně obezřetně z důvodu zajištění jejich řádné ochrany před neautorizovanou a jinak nesprávnou manipulací a musí dbát na ochranu osobních údajů a soukromí osob, jež jsou účastníky dotčených správních řízení. Stanoví-li si pak správní orgán přiměřená a nezbytná opatření k zajištění právě takovéto řádné a bezpečné manipulace a k dostání svým zákonným povinnostem plynoucím ze samotné povahy dotčených správních spisů, jsou s tím spojené úkony (tj. například právě vykazování zápůjčky spisu) úkony nezbytnými a důvodnými, a tedy i s nimi související náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací jsou náklady oprávněnými. Nadřízený orgán má přitom za to, že ze strany povinného subjektu nedošlo k provedení úkonů, které by byly vzhledem k povaze dotčených spisů či výše uvedenému ustanovení vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby byly úkony nepřiměřenými či zjevně nadbytečnými a tuto námitku stěžovatele tak nepovažuje za důvodnou. Naopak má za to, že povinným subjektem popsáný postup je srozumitelný, přiměřený a důvodný. Tvrdí-li pak stěžovatel, že nic nebrání ověřené úřední osobě, aby ve spisovně prošla jednotlivé spisy za podstatně menšího časového nákladu, má nadřízený orgán za to, že výše řečené dostatečně vypovídá o tom, že povinný subjekt postupoval způsobem povaze věci přiměřeným, a nikoliv nadbytečným či zbytečně zdlouhavým. Povinnost řádně zacházet s dotčenými spisy a evidovat manipulaci i nahlížení do nich přitom vylučuje jakékoliv zjednodušené procházení jednotlivých spisů přímo ve spisovně.

Povinný subjekt dále uvedl, že vzhledem k množství správních spisů v nichž by musel informace vyhledávat, stanovil pro potřeby zjištění výše správné a přiměřené úhrady a z důvodu transparentnosti vzorek 100 správních spisů, v nichž vyhledávání provedl a na základě získaných údajů konečnou výši nákladů stanovil. Nadřízený orgán k tomu podotýká, že takovýto postup považuje za přiměřený a důvodný s ohledem na zásadu ekonomie řízení a rozsahem dotčené agendy, je-li samozřejmě tento postup proveden řádně a dostatečně vypovídajícím a přezkoumatelným způsobem. To dle nadřízeného orgánu bylo dodrženo, neboť vzorek 100 spisů z celkem 2877 spisů považuje nadřízený za zcela přiměřený pro potřebu výpočtu doby nezbytného vyhledávání ze všech 2877 spisů. Vzorek není ani nepřiměřeně malý (a tedy by neměl patřičnou vypovídací hodnotu), ani není důvod se domnívat, že by snad mezi délkou zkoumání jednotlivých spisů měly být zásadní rozdíly (a tedy že by snad zrovna těchto 100 spisů mělo trvat zpracovat abnormálně déle než zbývající spisy). Stěžovatel ostatně proti tomuto způsobu výpočtu celkové délky mimořádně rozsáhlého vyhledávání nic nenamítá.

Nadřízený orgán pak při posuzování výše úhrady vychází zejména ze skutečností uvedených v Oznámení a ze zveřejněného sazebníku úhrad povinného subjektu. Vzhledem k tomu, že nadřízený orgán v praxi nemá možnost zcela jednoznačně posoudit, jak dlouho který úkon povinnému subjektu při vyhledávání informací trval (případně posoudit některé jiné konkrétní okolnosti a jejich vliv na vyhledávání informací, kdy tyto bezprostřední okolnosti může reálně znát pouze povinný subjekt jako ten, kdo vyhledávání informací provedl), je nadřízený orgán převážně odkázán na obsah Oznámení a odůvodněním výše požadované úhrady. Změna výše úhrady, případně její úplné odepření, je tak na místě zpravidla až za situace, kdy je postup povinného subjektu zjevně a objektivně nepřipadný (například činí úkony, o nichž lze s alespoň minimální jistotou konstatovat, že jsou nadbytečné), doba uvedeného vyhledávání je očividně nepřiměřená (tj. za situace, kdy nadřízený orgán dokáže i bez bezprostřední zkušenosti usoudit, že úkon, který povinný subjekt „vykázal“, nemožil s ohledem na rozsah požadované informace trvat tak dlouho, jak bylo uvedeno v Oznámení), mimořádně rozsáhlé vyhledávání bylo zapříčiněno nedůvodným či nezákonným postupem

se týkala a v jaké výši byla udělena pokuta) a sám povinný subjekt toto tvrzení rozporuje. Nadřízený orgán tak u těchto námitek uzavírá, že se s nimi neztotožnil a nejsou důvodné.

Jako poslední námitku k této věci stěžovatel uvedl, že se jeho žádost týkala přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona, a že za tento přestupek se zaznamenávají body do bodového hodnocení řidiče, a tedy je s takovým řízením vždy spojeno zaslání oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a postačilo by tedy projít pouze tato příslušná oznámení a není nutné procházet správní spisy. Nadřízený orgán však podotýká, že i tato oznámení o uložení pokuty (ostatně jako veškeré obdobné listiny) jsou součástí příslušných povinným subjektem vedených správních spisů, tj. nejsou evidována nikde samostatně či mimo tyto spisy a přístup k nim tak není nijak jednodušší (a ostatně ani zákon k nakládání s těmito dokumenty žádný zvláštní postup nestanoví). Aby tedy správní orgán prošel tato stěžovatelem zmíněná oznámení, musí tak jako tak vyhledat, shromáždit a prozkoumat spisy, jichž jsou tato oznámení součástí. I zde tedy nadřízený orgán uzavírá, že by tímto postupem nedošlo k žádnému podstatnému zjednodušení postupu, jaký povinný subjekt zvolil pro vyhledání údajů potřebných pro zpracování žádosti stěžovatele. Ani toto tvrzení tedy nelze označit za případné a nadřízený orgán mu tak nedal za pravdu.

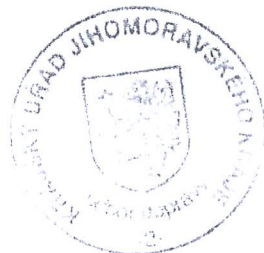
Povinný subjekt tedy následně vypočetl, že při průměrné době vyhledávání požadovaných údajů v rozsahu 10 minut na jeden spis a celkovém objemu spisů, jež je třeba prohledat, v rozsahu 2877 kusů, by doba vyhledávání informací ve všech těchto spisech byla celkem 28.770 minut, tedy 479,5 hodin. Při sazbě 210,- Kč za každou i započatou hodinu dle sazebníku povinného subjektu tak náklady za celé mimořádné rozsáhlé vyhledávání činí 100.800,- Kč.

Nadřízený orgán shrnuje, že povinný subjekt náležitě objasnil a vyčetl provedené úkony, tyto úkony byly skutečně mimořádně rozsáhlým vyhledáváním požadované informace v souladu s InfZ, byly provedeny v přiměřené délce a byla za ně napočítána příslušná výše úhrady. Oznámení je přitom dostatečně přehledné a přiměřeně podrobné, a především přezkoumatelně odůvodněno, přičemž přiložená tabulka zcela dostatečně přehledně specifikuje, jak dlouho povinnému subjektu trvalo požadované údaje vyhledat a zpracovat. Povinný subjekt použil pro výpočet celkové výše nákladů řádný postup, kdy zvolil přiměřený a dostatečně vypovídající vzorek dotčených spisů, z nichž pak dopočítal celkovou délku, kterou by vyhledání všech požadovaných informací zabralo. Povinný subjekt má na svých webových stránkách náležitě zveřejněný sazebník úhrad nákladů za poskytování informací a sazba oznámená v rámci Oznámení žadateli odpovídá sazbě v tomto sazebníku uvedené. Propočty provedené povinným subjektem jsou taktéž provedeny správně a ani v tomto případě tedy povinný subjekt nepochybil. Oznámení bylo náležitě zasláno žadateli do jeho datové schránky, což ostatně sám žádal ve své žádosti, a i ve spojení s výše uvedeným tak povinný subjekt zcela dostal své oznamovací povinnosti.

Nadřízený orgán tedy uzavírá, že stížnost žadatele na výši povinným subjektem požadované úhrady nepovažuje za důvodnou. Povinný subjekt dostal svým zákonným povinností, řádně oznámil svůj úmysl požadovat po žadateli úhradu spojenou s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informace ve smyslu § 17 InfZ, přičemž nadřízený orgán nemá pochyb o oprávněnosti těchto nákladů či jejich povinným subjektem vypočtené výši. Z oznámení vyplývá, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena a splňuje tedy patřičné náležitosti a náhrada požadovaná povinným subjektem je tak v celé výši oprávněná a nadřízený orgán ji tedy v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. a) InfZ potvrdil, přičemž celková výše požadované a oprávněné úhrady tak činí 100.800,- Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se dle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

Mgr. Karel Frölich

vedoucí oddělení dopravně správních agend
odboru dopravy

Rozdělovník:

Mgr. Václav Voříšek, advokát, Ledčická 649/15, 184 00 Praha, ID DS: 8y9k2y7

Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností, Kounicova 67, 601 67 Brno

Počet listů rozhodnutí: 5
Počet příloh/listů příloh: 0/0